VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 27 - 5 JULI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Regenwolk, wees eens zoet,
Nu mijn wasje drogen moet.
Drogen duurt een hele tijd,
Blijf zolang maar ginderwijd!

Bobo heeft vier sokjes in de tekening weggestopt. Laat eens zien of je goed kunt zoeken!

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

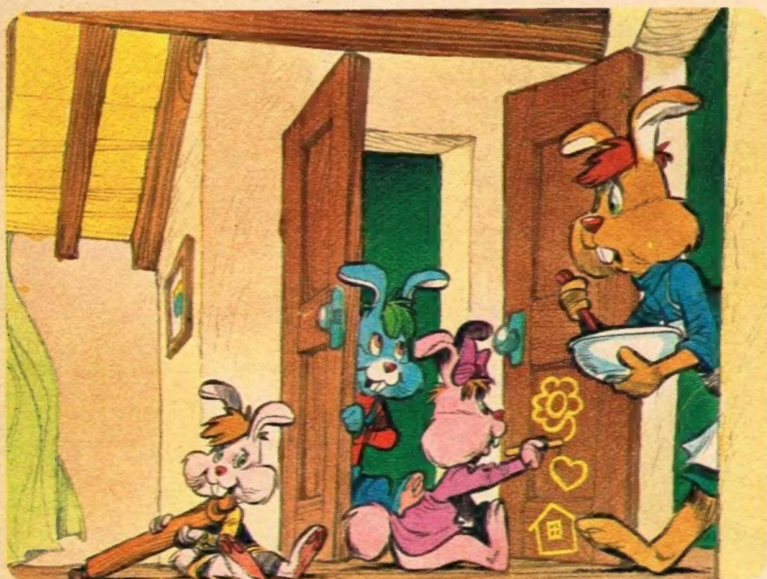

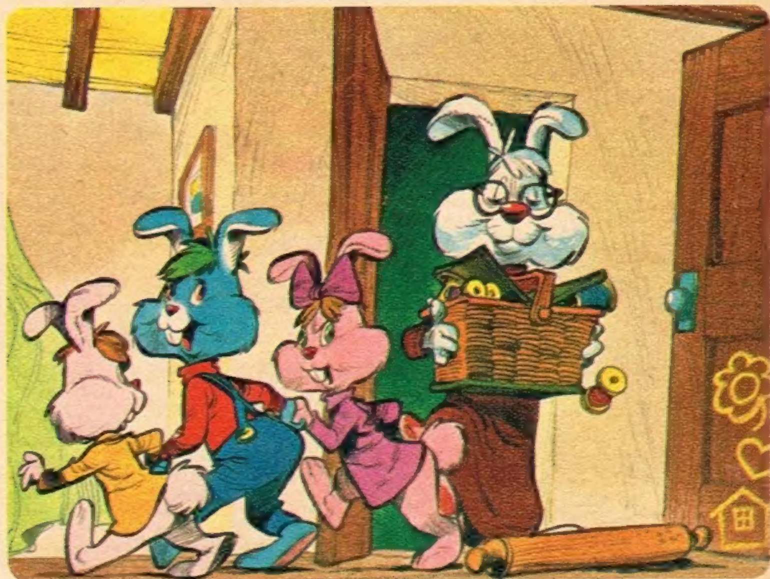

Bobo Konijn en zijn

1. „Kinderen, zijn jullie nu onderhand zoet of moet ik boos worden!" roept mama Konijn, roerend in een kom met deeg. Mama wil een taart gaan bakken, omdat oma op bezoek zal komen. Maar Krabbel tekent poppetjes op de deur en Baby Boemsi heeft de deegrol weggenomen. Gelukkig dat Bobo Konijn er ook nog is!

2. „Kom, jongens, nu niet vervelen," zegt grote broer Bobo. „Anders mislukt de taart en dan krijgen we straks niets lekkers." Dan gaat de deur open en daar komt oma Konijn binnen, met haar naaimandje. Baby Boemsi wil oma om de hals vliegen. Hij rukt zich los van Bobo en rent op oma toe. En dan...

3. Baby Boemsi stoot met zijn kopje tegen het naaimandje. Rommeldebom, daar gaat alles over de vloer. „Och lieve help," roept oma verschrikt. „Geeft niets, oma," zegt Bobo. „Wij ruimen alles netjes voor u op. Baby Boemsi en Krabbel vervelen zich anders toch maar." Vlug zoeken ze de garenklosjes bij elkaar.

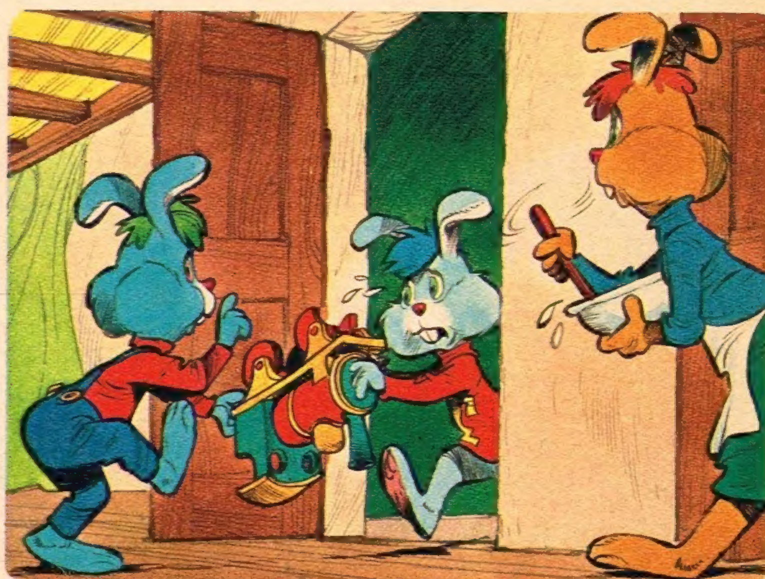
4. „Met garenklosjes kun je leuke dingen doen," zegt Bobo. Daar snappen Krabbel en Boemsi niks van. Ze willen weleens zien wat voor leuke dingen. Bobo pakt een draad en begint er de garenklosjes aan te rijgen. Oma is in de leunstoel gaan zitten en kijkt lachend toe. Die lieve Bobo weet ook altijd iets leuks!

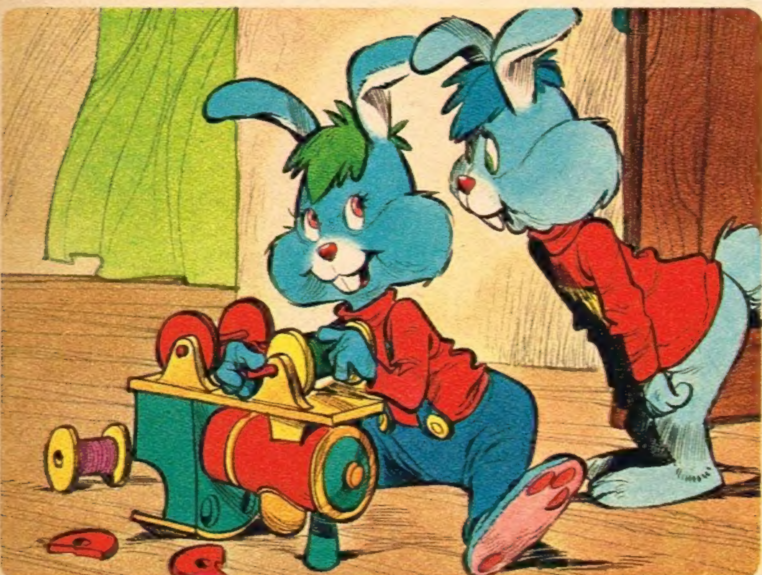
vrolijke familie

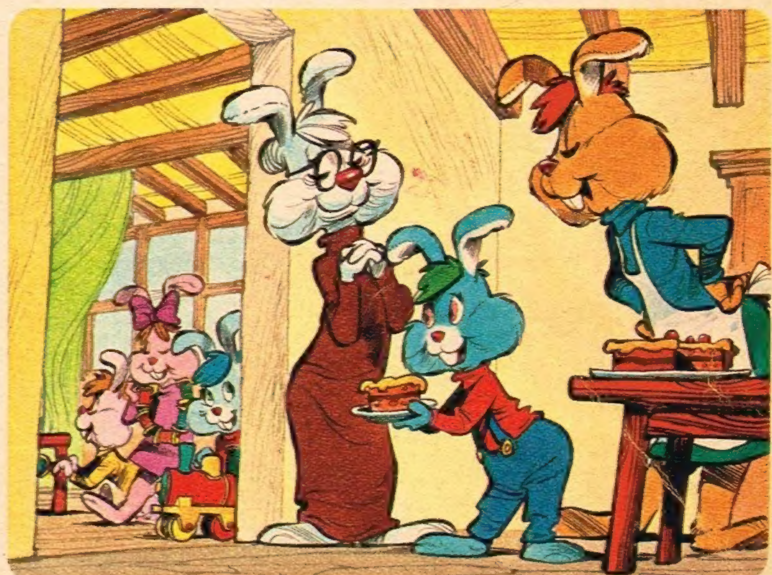
5. Nu bindt Bobo de aangeregen garenklosjes om twee stoelpoten. Daar kan Boemsi fijn mee spelen. Hij kan de klosjes laten draaien en heen en weer schuiven. Voor Krabbel heeft Bobo een ketting gemaakt. Die kan ze om haar hals hangen. Nou hoor, mama hoeft niet meer op de kinderen te mopperen. Ze zijn nu lief!

6. Dan gaat de deur nóg eens open. Het is neefje Tsjoek-Tsjoek met een kapot speelgoed-treintje. Mama komt even om de hoek kijken. Wat is er nu weer? „Mijn trein kan niet meer rijden," zegt Tsjoek-Tsjoek. „De wielen zijn stuk. „Ik heb nu geen tijd, hoor," zucht mama Konijn. Maar Bobo roept: „O, dat knap ik wel even op!"

7. Gelukkig heeft hij nog wat garenklosjes over. Die worden nu de wielen van Tsjoek-Tsjoeks treintje. Wat is die Bobo een handig konijn! Uit de keuken komt de geur van heerlijke taart. Mmm, zou de taart al bijna klaar zijn? „Bobo, kom eens hier!" roept mama Konijn. Het treintje is gelukkig juist weer in orde.

8. Mama en oma vinden dat Bobo een flink stuk taart heeft verdiend. Om de hoek van de keukendeur kijken Krabbel, Boemsi en neef Tsjoek-Tsjoek toe. Zouden zij ook een stukje krijgen? Ik denk van wel. Maar Bobo mag iets extra's hebben. Als mama haar Bobo niet had, was er van de taart niets terechtgekomen!

Hier zie je Bobo Konijn, die de vogels gaat trakteren op aangeregen pindanootjes. Heb je weleens gezien hoe vogels de nootjes van de draad pikken?
Ze zijn er dol op.
Behalve dan de vogel uit ons versje.
Luister maar naar:

VOGELTJE ZIGGEZAG

Vogeltje, vogeltje Ziggezag,
Heb je trek in brood?
'k Vraag aan mama of het mag
En dan strooi ik iedere dag
Kruimels in de goot.
Nee, zei vogeltje Ziggezag,
Ik lust geen brood op zaterdag.
Zelfs geen brood met hagelslag!

Vogeltje, vogeltje, wat een strop!
Maar ik weet nog raad:
Pindanootjes uit de dop.
Eet je vast en zeker op.
'k Rijg ze aan een draad.
Vogeltje schudde met zijn kop:
Ik lust geen pinda's, hou maar op,
Ik lust enkel ... katjesdrop!

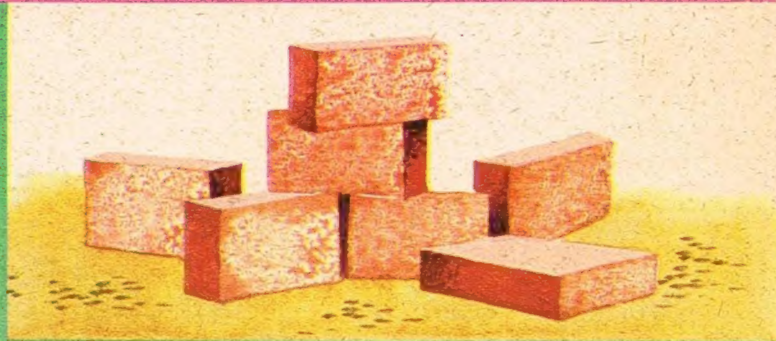
Vogeltje Ziggezag, wat verdriet,
Katjesdrop die heb ik niet.
Maar Jan Snuifdoos, de drogist,
Die heeft nog een hele kist!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Hou je van huizen bouwen met de blokkendoos? Dan zul je nu wel graag de woordjes willen lezen en naschrijven. Het gaat over huizen bouwen.

muur

stenen

De man bouwt een huis.
Hij maakt de muur.
Hij legt de vloer.
Wat komt er op de muur.
Het dak!
Wat komt er in de muur?
De deur. En het raam.
Is het huis mooi?
Nou en of!
Er is ook een tuin bij.
Een tuin met een boom.
Dag, huis! Dag, tuin! Dag, boom!

bouwen

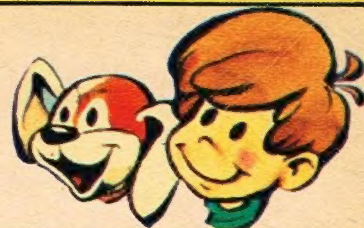

huis

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

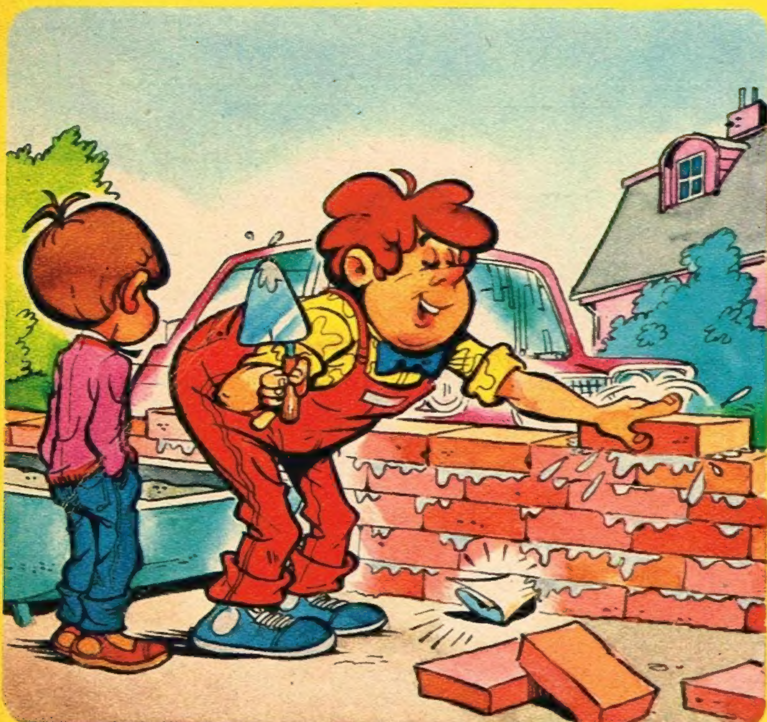

1. Wat zou oom Stuntel nu weer van plan zijn? denkt Heintje, als hij oom op de grond ziet zitten met een groot stuk papier. Hondje Flap zit naast hem met een eigenwijze snoet. „Ik ga een garage bouwen, neefje," roept oom Stuntel. „Hier is de tekening. Daarop kan ik precies aflezen wat er allemaal gebeuren moet."

2. „Wat gaat u het eerst doen, oom?" vraagt Heintje. „Ik ga een muur metselen," zegt oom. „Ik denk dat mijn garage wel gauw klaar zal zijn. Dat is fijn, want ik heb een nieuwe auto gekocht. Een nieuwe garage voor een nieuwe auto!" Oom gaat dadelijk aan de slag. En heus, het lukt hem lang niet slecht!

3. Oom is zo ijverig aan het werk, dat hij niet bemerkt hoe de wind een stuk papier op de stenen heeft geblazen. Ook Heintje ziet het niet. Dat valt me van zo'n handig ventje tegen. Oom metselt vrolijk verder. „Wat gaat u doen als de muur klaar is?" vraagt Heintje. „Dat staat op de tekening," zegt oom Stuntel.

4. Maar waar is de tekening? Nu ziet Heintje hem. „Hij zit vastgemetseld tussen de stenen, oom," roept hij. „O wat jammer, nu kunt u niet kijken hoe het verder moet." Oom trekt een benauwd gezicht. Zonder tekening kun je niet bouwen. Hij moet en hij zal dat papier terug hebben. Wat vervelend nu. Het ging zo goed!

5. Ongeduldig begint oom aan de tekening te rukken. Maar die zit zo stevig tussen de stenen geplakt, dat oom die zomaar niet lostrekt. Krak, het stuk dat eruit stak, scheurt af en oom tuimelt achterover in het zand. „Ai, oom, doet het pijn?" vraagt Heintje. „Grote mensen huilen niet," zegt oom Stuntel dapper.

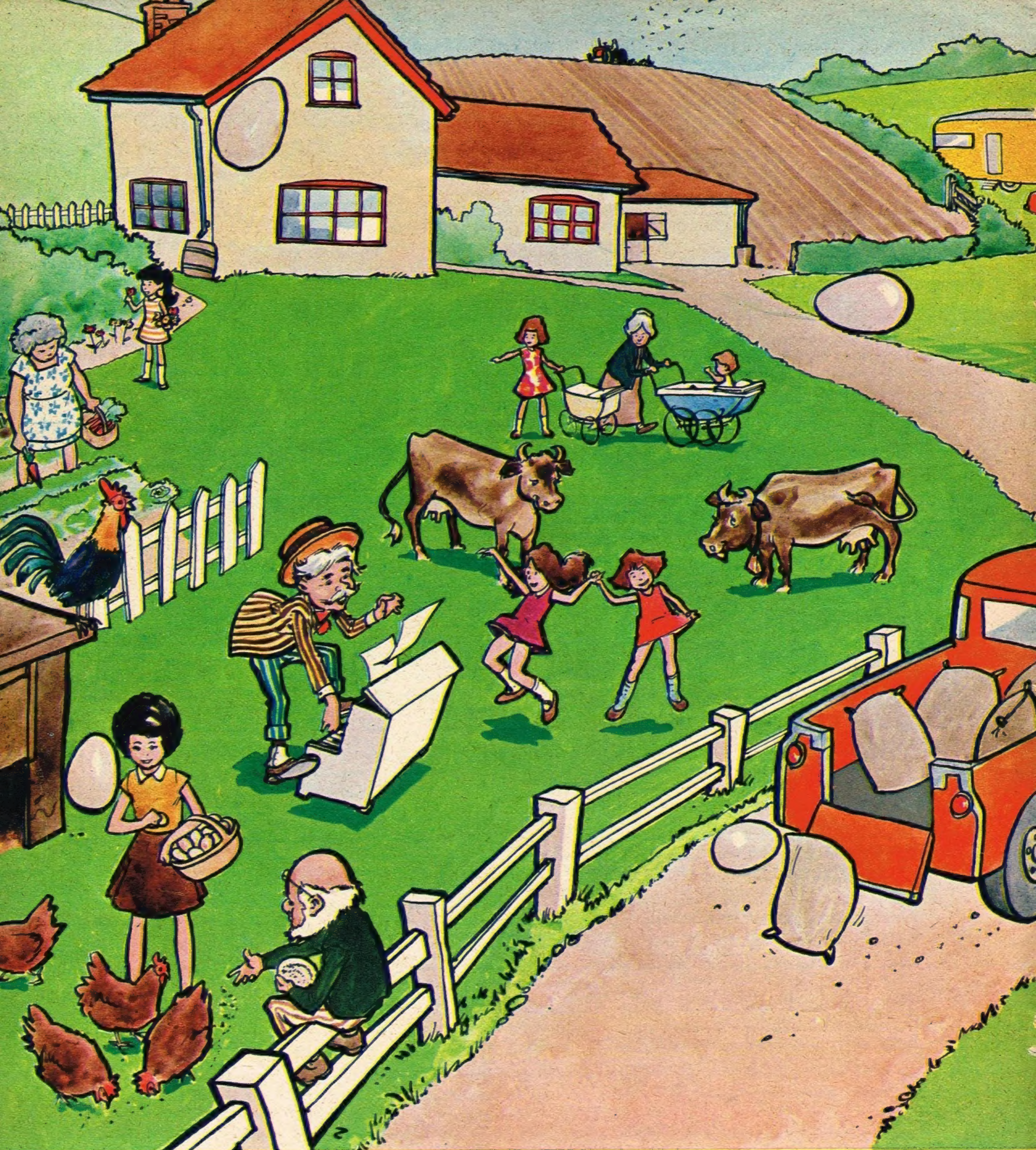
6. En wat doet hij dan? Hij gaat bij buurman van Buren een zware boor halen. Je weet wel, zo'n ding waar ze „roemroemroem" de weg mee openbreken. „Zou dat wel gaan, oom?" vraagt Heintje. Hondje Flap houdt zijn oren dicht. Het ding maakt ook zoveel leven! „Natuurlijk gaat dat," zegt oom Stuntel vol goede moed.

7. Opeens, krak, boem, rinkeldekinkel, daar stort de muur in elkaar. Heintje en Flap rennen van schrik weg. Allemaal stof en puin en vallende stenen. „Goeie genade, daar gaat de muur en van de tekening is ook niets meer over!" roept oom verschrikt. „Hoe moet dat nu met mijn garage? O, wat ben ik toch zielig!"

8. „Zielig bent u wel," zegt Heintje, als het stof is opgetrokken. „Maar uw garage hebt u niet meer nodig. Van uw auto is toch niets meer over. Die is in elkaar gedeukt door de vallende stenen." Arme oom Stuntel! Hij heeft nog wel zo hard gewerkt. Nu moet hij nog harder werken om de rommel op te ruimen. Brrr!

We wonen allemaal

1. De koe woont in een stal, de kip in een hok, maar de familie Zonnemans woont in een gele caravan. Daarmee trekken ze de wereld door. Vandaag gaan ze naar een boerderij. Zie je hoe ze allemaal op hun eigen manier bezig zijn? Allereerst oom Wim.

2. Heb je hem gevonden, achter de piano? Dan heb je ook Loekie en Anja gezien, want zij dansen erbij. Mama raapt eieren en opa voert de kippen. Boe-oe! roepen de koeien. Kukeleku! kraait de haan „Mooie bloemen te koop!" roept Wiesje het bloemenmeisje.

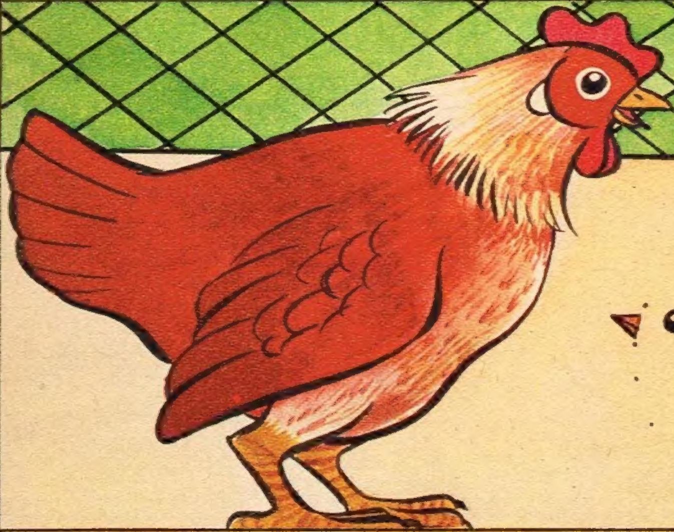

n een gele caravan

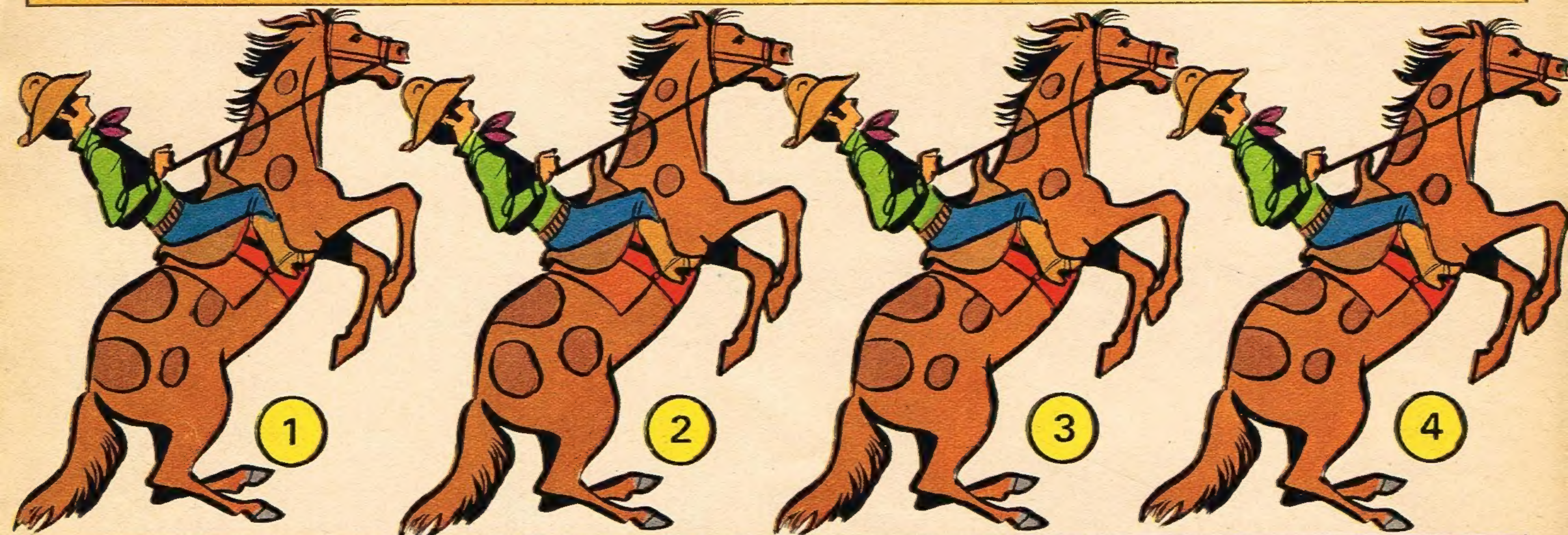
3. Oma wandelt met de baby in de kinderwagen en Lucie doet hetzelfde met haar pop. Knorrr, doet het varken en het kijkt eens over de rand van zijn hok. Wie is dat jongetje dat daar zit te verven? Dat is Bas, beste varkens! Hij schildert nu eenmaal altijd.

4. De tweeling zit hoog in een boom, Peter probeert zijn katjes bij elkaar te houden en Tippie de hond wordt door Marjo gewassen onder de pomp. Zie je de boer die schapen scheert? En zie je papa Zonnemans in de auto van de boer? Ja, ze zijn er allemaal!

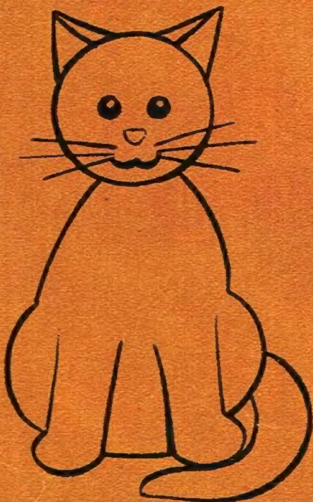
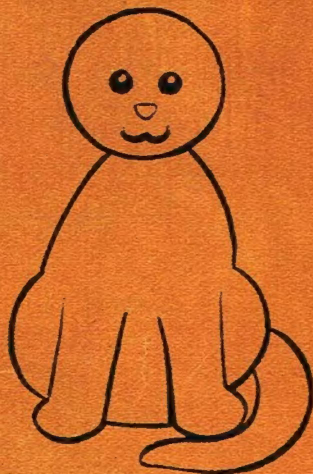
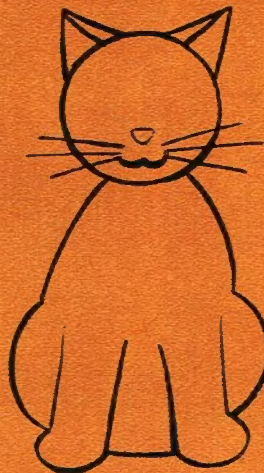
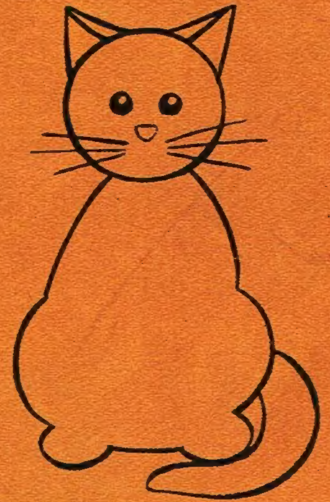
GA ER EENS VOOR ZITTEN!

Trek een lijntje over de puntjes. Dan zie je drie lieve kuikentjes.

Vier cowboys op een paard. Zijn ze alle vier hetzelfde? Nee, hoor! Goed kijken, want één paard is anders.

Een poesje is klaar. Een poes heeft geen oortjes, een heeft er geen oogjes en een heeft geen voorpoten. Wie kan daar wat aan doen?

EEN, TWEE, KOPJE THEE - TOET-TOET, RIJ MAAR GOED!

Eerst geven we de jurk van het poppemoedertje en haar kindertjes een kleurtje. Daarna het servies op het tweede plaatje. Neem dezelfde kleurtjes als het servies op het eerste plaatje heeft!

Deze drie auto's hebben ieder hun eigen garage. Volg met je vinger de lijntjes, dan zie je in welke garage de auto's thuishoren.

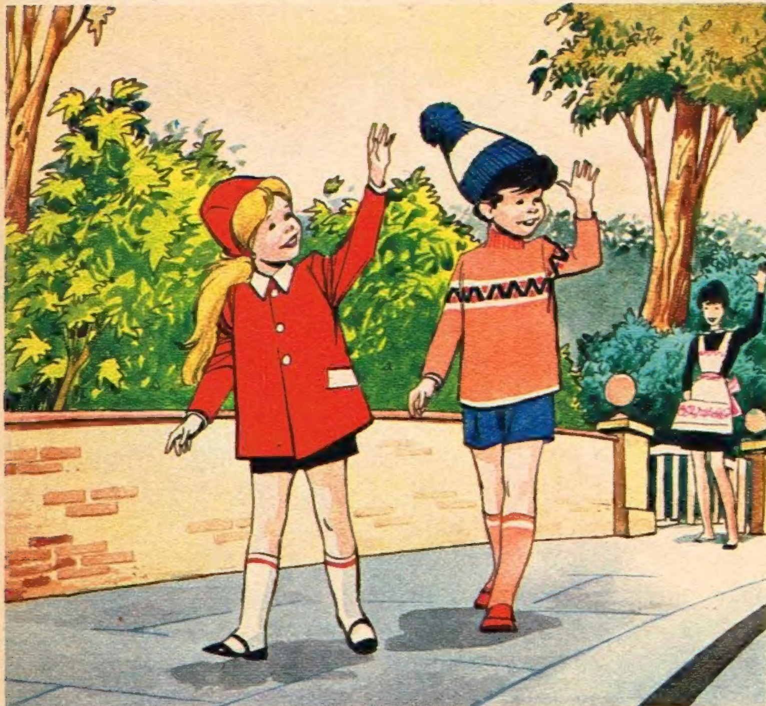

HET MUISJE EN DE TARWEKORREL

Lang geleden leefde er in Morgenland een rijke sultan. Hij had één dochter, Kamila. Daar hield hij zóveel van, dat hij haar altijd bij zich wilde houden.
Op een dag kwam Kamila een prins tegen, die zó lief, zó vrolijk, zó knap en zó verstandig was, dat ze dadelijk met hem wilde trouwen.
Ook Rashid, zo heette de prins, hield veel van Kamila.
Hij zei: „Als je vader het goedvindt, zullen we bruiloft vieren."
Kamila ging naar de sultan en vroeg of ze met Rashid trouwen mocht.
De sultan schrok. Als Kamila trouwde, zou ze weggaan uit het paleis. Daarom zei hij: „Nee, hoor, die prins is helemaal geen goede man voor je. Ik wil niet dat je met hem trouwt."
Hoe Kamila ook smeekte, de sultan bleef volhouden, dat ze niet met hem trouwen mocht. Verdrietig ging ze naar de prins terug.
Maar Rashid was niet alleen lief, vrolijk, knap en verstandig, hij was ook nog erg slim. En hij zei: „Lieve Kamila, ik weet dat je vader graag naar verhalen luistert. Alle sprookjesvertellers van het land zijn al op het kasteel geweest en je vader is nooit moe geworden om naar hun verhalen te luisteren."
„Ja," fluisterde Kamila, „maar wat heeft dat ermee te maken?"
Toen zei de prins: „Ga naar je vader en zeg dat ik hem een verhaal wil vertellen. Maar het is ontzettend lang. Hij zal erg moe worden, als hij het helemaal horen wil."
Kamila begreep er niets van. Toch ging ze naar de sultan en zei: „Vader, prins Rashid wil u een verhaal vertellen. Maar het is zo lang, dat u erg moe zult worden, als u het helemaal horen wilt."
„Van luisteren naar verhalen word ik nooit moe," riep de sultan ongeduldig. „Niemand kan mij met zijn verhalen moe maken. Als Rashid dat klaar kan spelen, mag hij met je trouwen. Laat hem maar eens hier komen met zijn verhaal."
Zo kwam de prins bij de sultan en begon te vertellen: „Een kleine muis kwam eens bij een geweldig groot pakhuis vol tarwekorrels. Alle tarwekorrels voor het hele land werden daar bewaard. Het waren er wel honderd miljoen.
„Wat een boel tarwekorrels," piepte de muis. „Maar ik zal eens laten zien, dat een kleine muis grote dingen kan doen. Ik zal ze allemaal wegdragen van hier."
De muis nam een tarwekorrel in zijn bek, droeg die door het pakhuis, ging ermee naar buiten door een rond gaatje dat hij in de muur geknabbeld had en legde de korrel daar neer. Toen ging hij weer naar binnen, nam een tarwekorrel in zijn bek, droeg die door het pakhuis, ging ermee naar buiten door een rond gaatje dat hij in de muur geknabbeld had en legde de korrel daar neer. Toen ging hij weer naar binnen, nam een tarwekorrel in zijn bek, droeg die door het pakhuis, ging ermee naar buiten door een rond gaatje dat hij in de muur geknabbeld had en legde de korrel daar neer. Toen ging hij weer naar binnen..."
Terwijl de prins steeds maar hetzelfde verhaal vertelde, luisterden ook alle hovelingen mee. Ze vonden het een erg vervelend verhaal. Ze kregen er slaap van. En prins Rashid vertelde maar door.
„Toen ging hij weer naar binnen, nam een tarwekorrel in zijn bek, droeg die door het pakhuis, ging ermee naar buiten door een rond gaatje dat hij in de muur geknabbeld had en legde de korrel daar neer. Toen ging hij weer naar binnen, nam een tarwekorrel in zijn bek, droeg die door het pakhuis, ging ermee naar buiten door een rond gaatje dat hij in de muur geknabbeld had en legde de korrel daar neer. Toen ging hij weer naar binnen..."
„Stop eens even," riep de sultan plotseling. „Hoeveel tarwekorrels lagen er ook weer in het pakhuis?"
„Honderd miljoen, sire," zei de prins.
„En ging de muis ze allemaal een voor een wegdragen?"
„Het was maar een kleine muis, sire," knikte de prins.
„Ga dan nu mijn dochter Kamila maar halen," zuchtte de sultan, die ook al slaap begon te krijgen.
Een beetje angstig kwam de prinses bij haar vader staan.
Maar de sultan begon hartelijk te lachen.
„Kamila, je mag met prins Rashid trouwen!" riep hij uit. „Eerlijk is eerlijk, hij is zelfs mij te slim af geweest. Zijn verhaal over het muisje en de tarwekorrel is zó lang, dat ik er doodmoe van word. Morgen zullen we bruiloft vieren."
Toen begon Kamila ook te lachen en alle lakeien en hovelingen lachten mee.
Maar het hardst van allemaal lachte de prins.
Hij trouwde met Kamila en ze leefden nog lang en gelukkig!

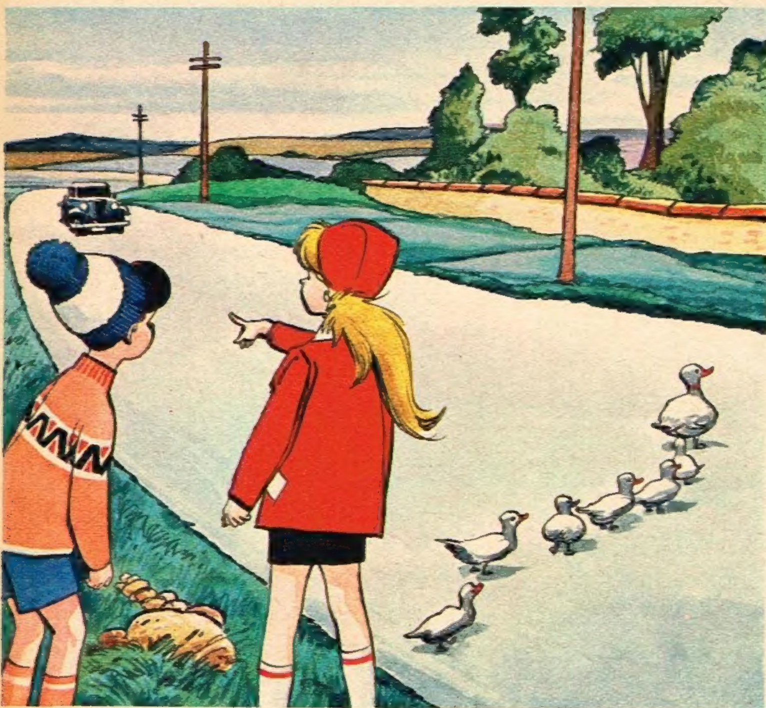
Mevrouwtje

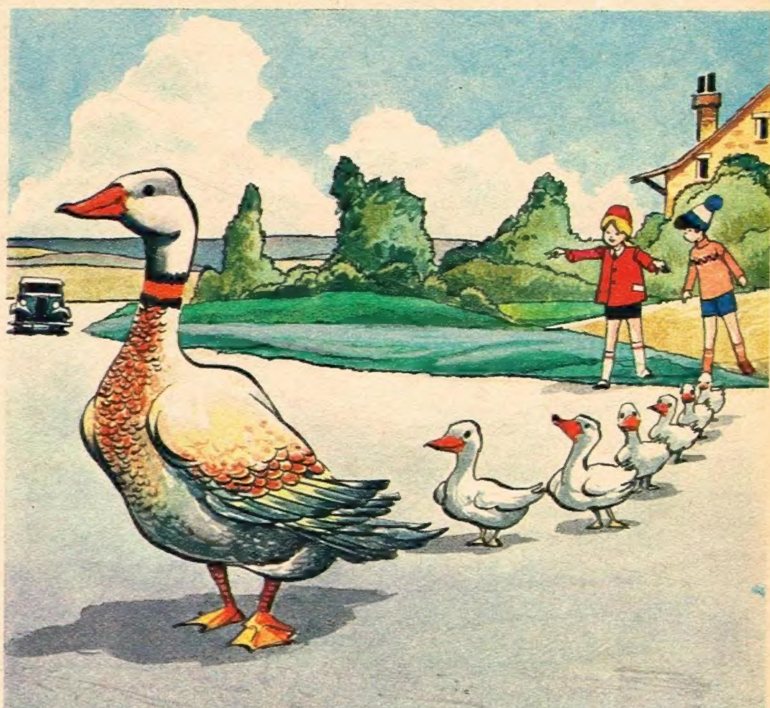
1. „Dag, Wanda, dag, Pukkie!" roept mevrouwtje Sprokeboom. „Wandel plezierig en denk eraan: geen getover onderweg!" „Alleen maar als het heel erg nodig is om iemand te helpen," lacht Wanda. „Dag, mama!" Jaja, denkt mevrouwtje Sprokeboom, we hadden afgesproken dat we niet zouden toveren in Mensenland!

2. Wanda en Pukkie zijn nu op een landweg. Daar komt een eendemoeder met haar kleintjes aan. „Och wat een lieverdjes!" roept Pukkie. Hij wil ze gaan aaien, maar Wanda houdt hem tegen. Eendjes houden er niet van om geaaid te worden. „Laat ze nu maar rustig lopen," zegt ze. „Eendjes zijn nu eenmaal geen poezen!"

3. „Jawel, rustig lopen," zegt Pukkie. „Ze steken de weg over en daar komt een auto aan. O, o, zo meteen worden ze overreden!" „Zouden we die auto niet kunnen laten stoppen?" stelt Wanda voor. „We moeten die arme eendjes toch helpen!" Maar Pukkie zegt: „We kunnen beter toveren, Wanda. Dat helpt altijd beter."

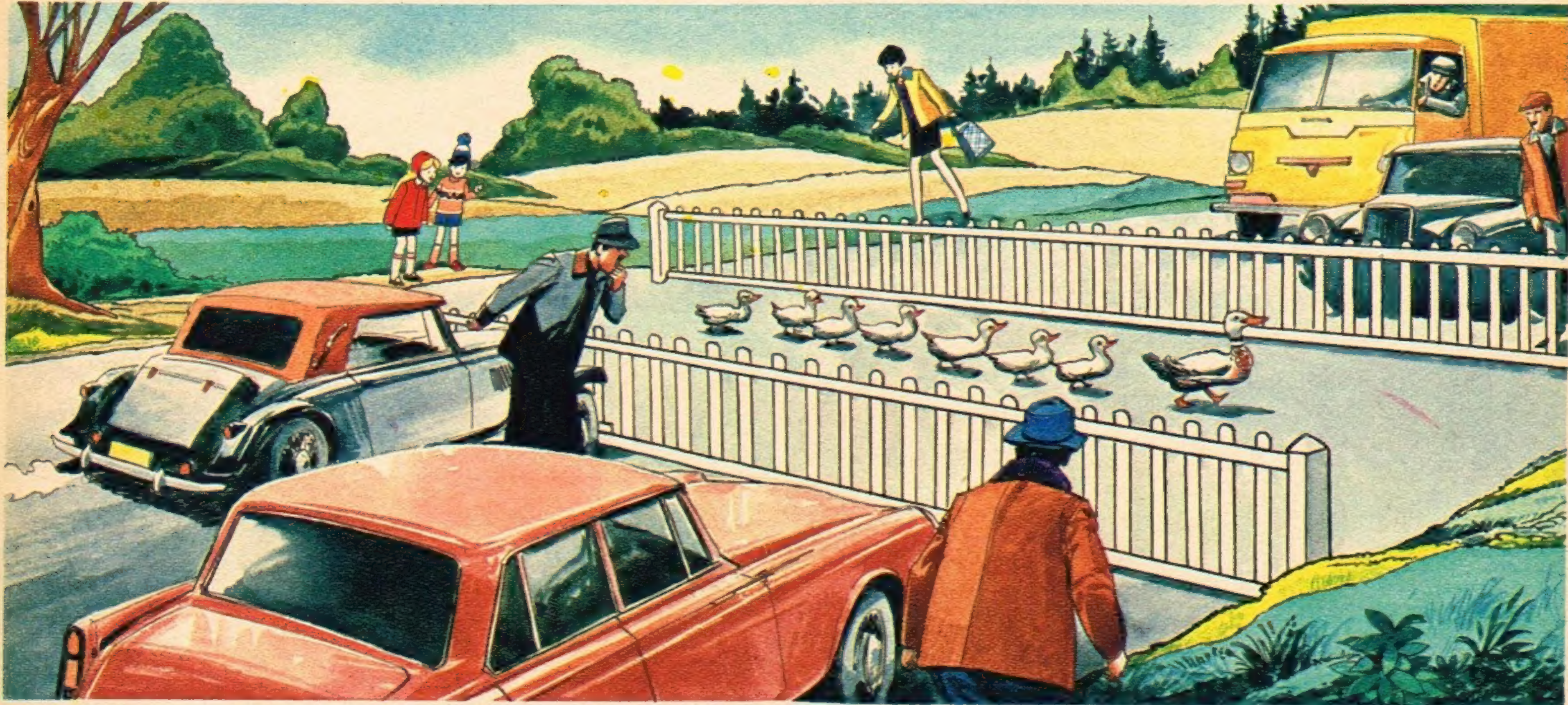
4. Wanda, de kleine fee uit Sprookjesland, die er nu uit ziet als een gewoon mensenmeisje, zegt vlug een toverwoord. Ze woont nù wel met haar broertje Pukkie en haar mama, de sprookjeskoningin, in Mensenland, maar ze vindt toveren nog altijd erg leuk. Zeker als het erom gaat een ander te helpen.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

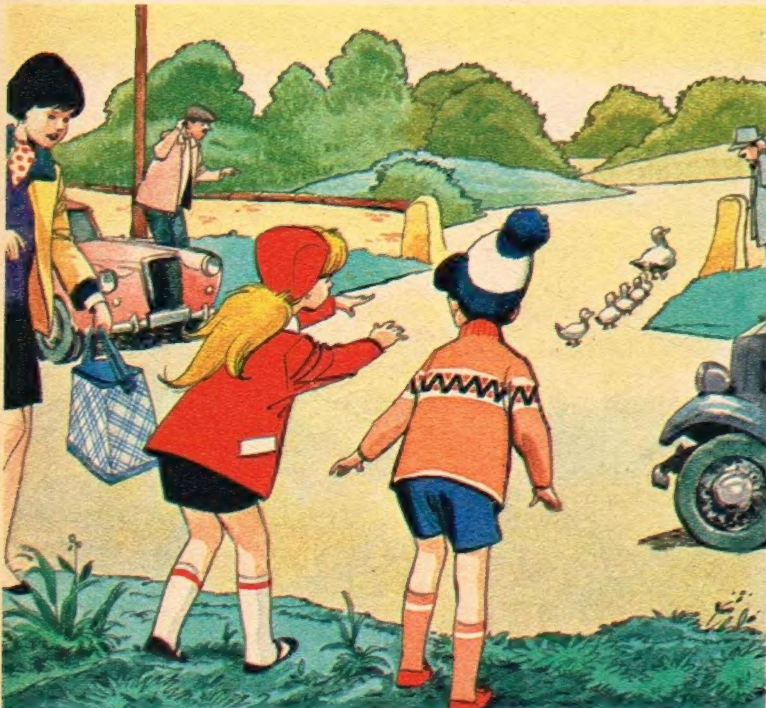
Sprokeboom

5. Opeens komen er twee hekken op de weg. Zomaar van de ene kant naar de andere. Daar tussenin wandelt moeder eend met haar kindertjes rustig naar de overkant. En de auto's moeten allemaal stoppen. Wat hebben Pukkie en Wanda een plezier! Maar de mensen stappen uit de auto's en zeggen: „Wat een malligheid!"

6. „Wie heeft die hekken hier neergezet?" roept een man met een pet. Pukkie en Wanda verklappen niets. En wie komt daar aan? Mevrouwtje Sprokeboom, de sprookjeskoningin! Ze hoort de mensen van de auto's praten. En ze ziet ook de eendenfamilie vrolijk over de weg kwakkelen. Och ja, ze begrijpt het al!

7. Zo gauw de eendjes aan de overkant zijn, zegt Wanda wéér een toverwoord en hup, de hekken zijn verdwenen. „Dat waren tovereenden!" roepen de mensen. „Misschien zijn het wel eenden uit Sprookjesland!" Wanda en Pukkie laten ze maar praten. Ze moeten er stilletjes om lachen. Ze hebben de eendjes fijn gered.

8. „Hoorde u dat, mama, van die tovereendjes!" vraagt Wanda, als iedereen is doorgereden. „Wij zien er zó gewoon uit! De mensen denken heus niet dat wij toverkinderen zijn." Mevrouwtje Sprokeboom is niet boos. In de verte hoort ze de eendjes kwaken. Ze roepen: „Dank je wel, Wanda en Pukkie! Fijn gedaan hoor, kwak-kwak!"

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

De tekenaar is weer op reis geweest. Hij kwam in een fijn land. Alle kinderen waren vrienden van elkaar. Ook de dieren vochten niet. Niemand maakte er ruzie. In dat land zou ik wel willen wonen. En jij? Als je de plaat goed bekeken hebt, mag je de antwoorden hieronder zelf in gaan vullen.

1. Er staan ... kinderen op de plaat.

2. Er zijn ... kinderen met een band om het hoofd.

3. Wat een boel hondjes! Het zijn er ...

4. Wie goed tellen kan, telt ... beren.

5. Wie van herten houdt, telt ... herten.

6. Wie goed kijkt, ziet ... pijlen.

Antwoorden: 1. 11; 2. 9; 3. 7; 4. 4; 5. 3; 6. 8.

© WORLD COPYRIGHT N.V. UITGEVERIJ SPAARNESTAD, HAARLEM